

سُورَةُ التَّمْلِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ ءَايَتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ سهرنجی سهرهتای سورهتی (البقره) بده، ئەوہ ئایهتەکانی ئەم قورئانەن و فەرمانی کتیبیکی پیروزیو ئاشکرا و پرووہ. هُدًى وَبُشْرًى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ پڕیمووی بەخش و مژدە بەخشە بە ئیپانداران (لە ھەموو سەردەمییدا). الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ ئەوانەى کە نوێژەکانیان بە چاکى ئەنجام دەدەن و زەکات دەبەخشن و باوەریکی بەتین و دامەزرایان بە پوژی قیامەت ھەیە. إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ ییگومان ئەوانەى باوەر بە قیامەت ناهینن، کارو کردووە خراپەکانمان لەبەرچاو جوان کردوون، لەبەر ئەوہ چاوی دلیان کوێر بووہ خراپی کردارەکانیان نابینن. أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ ئائەوانە ئەوانەن ناخۆشتین و ناسۆرتین سزا بۆیان ئامەدەییە و ئەوان لە قیامەتدا ھەموو کەس خەسارەتمەندترن. وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ ئەى محمد (ﷺ) بەراستی تۆ لەلایەن زاتیکى داناو زاناوہ قورئان فیڕ دەکریت و پیت دەدریت. إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِيبُكُمْ مِّنْهَا بَخْبَرٍ أَوْ ءَاتِيَكُمْ بِشَهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ یادیان بھینە، کاتیک موسا (لەپریگای گەرانبەیدا بۆ میسر) بە ھاوسەرەکەى وت: (ئێوہ لیژدا بھیننەوہ) بەراستی من ئاگریکم بەدى کردووە و دلم پى خوشە، لەوێوہ ھەوائیکتان بۆ دەھینم، یان سەلکە بزوتیکتان بۆ دەھینم، بۆ ئەوہى خۆتانى پى گەرم بکەنەوہ. فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ جا کاتیک گەیشتە لای ئەوہى بە ئاگری زانی (بینی نوورو پرووناکیەکی بى وینەییە) بانگی لیکرا: پیروژە ئەو کەسەى کە لەپال ئاگرەکەدایە و ئەو فریشتانەش کە لەجى ئاگرە تاییەتیەکەدا ھەن، پاکى و ییگەردى بۆ خوايە، کە پەرورەدگارى ھەموو جیھانیانە. يَمْوَسَّى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ ئەى موسا ئەو کەسەى قسەت بۆ دەکات ئەوہ بەراستی منم، ئەو خوايەى کە بالا دەست و دانایە. وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَّى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ عەساکەت فری بده، جاکاتیک فری دا بینى، وەکو تولەمار بەخیرایى دەجوولا، موسا ھەلات و پشتى تیکردو ئاورى نەدایەوہ، (ئەوسا خواى

گهوره فەرمووی: ئەی موسا مەترسە، چونکە بەراستی پیغەمبەرانی لە لای من ناترسن و پێیان نیە... **إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ** ⑪ مەگەر کەسێک سەتەمیکی کردی و پاشان چاکەکاری ئەنجام بدات دواى ئەوەی پیشتر هەڵەى هەبوو، ئەوێ من بۆ ئەو جوورە کەسانە لیخۆشبوو مێهرەبانم. **وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ** ⑫ جا دەستەکەت بخەرە گیرفانتەو، هەر کە دەرتێنا بە سپیەکی بۆ عەیب دێتە دەرەو، ئەم دوو — موعجیزە — یە لە ریزی تۆ — موعجیزە — دایە بۆ فیرعون و قەومەکەى، بەراستی ئەوانە قەومێکی لە سنوور دەرچوو بوون. **فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ** ⑬ جا کاتیک — موعجیزە — کانی ئیمەیان بە پروونی و ئاشکرا بۆ هات و خرایە بەرچاویان وتیان: ئەمە جادوویەکی ئاشکرایە... **وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ** ⑭ جا ئەوانەى هەر رقی ئەستووریان کردو باوەریان پێی نەبوو، بە زۆرداری و خۆبەزلزانی، لە کاتیکدا لە ناخی دەروونیانەو هەستیان دەکرد حەقیقەتەو راستە، دە تەماشای بکە و سەرنج بدە بزانە سەرەنجامی تاوانباران و گوناھکاران چۆن بوو (چۆن تۆلەمان لێ سەندن). **وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ** ⑮ سویند بەخوا ییگومان ئیمە داود و سولهیمان زانیاری و زانستیان بەخشی، هەردووکیان وتیان: سوپاس وستایش بۆ ئەو خواپەیی کە زیاده ریزی ئیمەى داو بەسەر زۆریک لە بەنده ئیادارەکانیدا. **وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ إِنَّا إِلَٰهُنَّ النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَاقِبَ الطَّيْرِ وَأَوْتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ** ⑯ سولهیمان جێنشینی داودی باوکی بوو، رۆژیک وتی: ئەى خەلکینە ئیمە فیری زمانی بالنده کراوین و لە هەموو شتیکمان پێدراو، بەراستی ئەمە هەر فەزل و ریزیکی ئاشکرایە (لەلایەن خواوە پێمان بەخشاو). **وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ** ⑰ هەرچی سەربازو لەشکری سولهیمان هەبوو لە پەری و ئادەمیزاد و بالنده کوکرانەو و نمایشیان کرد بە ریزو ریک و پێکی هەموویان بەسەرەتاو کوئیایان یەکیان گرت. **حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادٍ اللَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمُ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ** ⑱ هەتا گەیشته دۆلی میرووله، میرووله میچکەیهک (هاواری کرد و) وتی: ئەهای میروولهینه، بچنە مال و کون و کەلهبەرەکانتانەو نەوێ کو سولهیمان و سەربازانی پێشیلان بکەن، لەکاتیکدا هەستتان پێناکەن. **فَتَبَسَّ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ**

أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ سولهيمان (که گویی له هاواری میرووله که بوو) زهردهخه نه گرتی و بیکه نی به هاوارو قسه که ی، بویه وتی: پهروه دگارا، یارمه تیم بده دل و دهر وون و روح و گیانم کوبکه ره وه، تا سوپاسگوزاری نازو نیعمه ته کانت بم که به سهر من و دایک وباوکدا پړاندووته، ههروه ها کومه کیم بکه تا کارو کرده وی چاکه نه نجام بدهم که تو پپی رازی بیت و به په حمت و میهره بانی خوت بمخه ره پیزی بهنده چاکه کانت هوه. **وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾** ئینجا سولهیمان کهوته به سهر کرده وه و پشکینی دهسته و تا قمی بالنده کان و وتی: ئه وه بوچی من په پوو ناینم؟ یا خود لیږه نیه و خوی دزیو ته وه و له نادیاره کانه!! **لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾** سویند بیت ئه بیت سزایه کی زور سهختی بدهم یان سهری بېرم، یان ده بیت به به لگه یه کی ئاشکراوه بیت بو لام. **فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾** سولهیمان زور چاوه رپی نه کرد (په پوو په یدابوو، یه کسهر هات و نیشته وه و) وتی: ئه وه ی من پېم زانیووه تو بیت نه زانیووه، من له ولاتی سه به ئه وه هه والیکي راست و دروستم بو هیناویت!! **إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾** به راستی من بوم دهر کهوت ئافره تیک فهرمانره وایان دهکات و له هه موو جوړه دهسه لات و نازو نیعمه تیکي پېه خسراوه، ته ختیکي پاشایه تی که وره شی هه یه، بینم خوی و قهومه که ی سوژده بو خوړ ده بهن له جیاتی خوا، شهیتان کارو کرده وی چه وتیانی بو رازاندوونه ته وه، بهو هوپه وه ریازی راست و دروستی لیگرتوون، بویه ئه وان ریغووی وهرناگرن. **وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾** بینم که خوی قهومه که ی سوجه دهیان دهر د بو روژ له جیاتی خوا، وه (شهیتان) کارو کرده وه کانیانی شیرین و جوان کردبوو له بهرچاویان هر بویه به هو ی ئه وه له ریگا لایان داوه و هیدایه تیان وهرنه گرتووه. **أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾** شهیتان رپی لیگرتن) بو ئه وه ی سوژده نه بهن بو ئه و خوایه ی که نه پنی دهره کیشیت له ئاسمانه کان و زه ویداو ده زانیت ئیوه چی دهشارنه وه و چیش ئاشکرا ده که ن... **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾** خوا ئه و زاته یه که جگه له و خوایه کی تر نیه، خاوه نی تهختی مه زن وگوره یه. **قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾** سولهیمان وتی به

په پو: ئيمه له مه و دوا له و گوftarه ی تو ده کولینه وه، تابزانين راست ده که یت یان له پزی دروژنایت. **أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَأَنْظَرُ مَاذَا يَرْجِعُونَ** ﴿٢٨﴾ ئەوسا سوله یمان نامه یه کی نووسی و دای به په پو وهرمانی پیدا که: برؤ ئەم نامه یه ببه و (له شوینکی بهرچاودا) بویان فری بده و پاشان (له په نایه کدا) خوت هشار بده و بزانه ده لاین چی و چ باس و خواسیک ده که ن. **قَالَتْ يَأْأَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ** ﴿٢٩﴾ شازن هات و نامه ی بینی و خویندیه وه، پاشان وهزیران و ئەنجومه نه که ی خوی کوکرده وه و) وتی: ئەی ریزداران، به راستی من نامه یه کی پیروژو بهر یزم بو دانراوه. **إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** نامه که له سوله یمانه وه و به ناوی خوی به خشنده ی میهره بانه وه (دهست پی دهکات و ده لیت): ﴿٣٠﴾ **أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَى وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ** ﴿٣١﴾ خوتان به گه وره مه زانن و لیم یاخی مه بن و وهرن موسولمان بن (واز له خور په رستی بهینن و به دیهینه ری خور و مانگ و ئەستیره و زهوی و ... هتد به رستن). **قَالَتْ يَأْأَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ** ﴿٣٢﴾ ئینجا به لقیس به ئاماده بووانی وت: ئەی ریزداران راتان چیه، چی بکه م باشه، خو من هیچ بریاریم نه داوه هه تا ئیوه لی ئاگادار نه بوو بن و راتان له سه ری نه داویت. **قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ** ﴿٣٣﴾ ئەنجومه نه که ی وتیان: خوت ده زانیت که ئیمه خاوه نی هیژو تواناو ده سه لاتی توندو تیژین، فه رمانیش فه رمانی تویه، بیر بکه ره وه و تیفرکه چ فه رمانیک ده ده یت (ئیمه ئاماده یین). **قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ** ﴿٣٤﴾ به لقیس وتی: به راستی له شکر ی پاشاکان کاتیک چووبنه شارو دیهاته کانه وه، ویران وکولیان کردوو و تووی خراپه یان چاندوو، که سانی خاوه ن ده سه لات و پیای ناوداری ئەو شوینه یان زه لیل و پسوا کردوو و هه میشه ئەوه پیشه یانه و به و جوړه ده که ن و هه رواش ده بن (بیگومان من هه ز له کاره ساتی و نا که م)... **وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ** ﴿٣٥﴾ بیگومان له به ره وه من بریارم داوه که: دیاریه کیان بو بنیرم، جا چاوه ری ده که م بزاه نوینه ره کان چ هه وائیکم بو ده هینه وه و (هه لویستی سوله یمان جو ن ده یت). **فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانُ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ** ﴿٣٦﴾ جا کاتیک (نوینه ری) نیردراوه کان گه یشته لای سوله یمان، (هه وائی دیاریه که ی گه یاند، سوله یمان به تووره ییه وه) پی وتی: ئیوه ده تانه ویت به مال و سامان و دیاری کو مه کیم بکه ن؟! من دلنیم که ئەو شتانه ی خوا پی به خشیووم له وه

چاکتر و بهر ختره که به ئیوی به خشیووه، نه خیر من بهو دیاریه دلشاد نام، به لکو ئیوه به دیاریه که تان شاد
 ده بن. **أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ**
يَأْتِيهَا الْمَلَكُ أَتَيْنِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ ئهی نوینه ری به لقیس بگه پریره وه بو
 لایان به خوت و دیاریه که ته وه، سویند به خوا ده بیټ به سهر بازاتی که وه بچینه سهریان که نه یان دی بیټ و
 نه توانن بهرگری بکه ن، ده بیټ دهریان بکه ین له ولاتیان له کاتی کدا ئه وان زه لیل و رپسواو شکاون. **قَالَ**
عَفَرْتُ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ دیو یک له
 په ریه کان وتی: من بوت ده هینم پیش ئه وهی دهوام ته واو بیټ و له جیی خوت هه ستیت، به راس تی من بو
 ئه و کاره خوم به به هیزو ئه مین ده زام. **قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ**
إِلَيْكَ ظَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ
فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ به لام یه کی یک له پیاو چاکان که زانستی و
 زانیاری له (نه ینیه کانی) کتیی ته ورات هه بوو وتی: من بوت ده هینم به چاو تروکاندنی یک (دهستی کرد به نزاو
 پارانه وه و داوای له خوا کرد)، ئه وسا کتو پر سوله ایمان بی نی ته ختی پاشایه تی له لایدا دانراوه وتی: ئه مه فه زل و
 به خششه کانی پهروه ردگارمه بو ئه وهی تاقیم بکاته وه.. که: ئایا سوپاسگوزار ده م یان ناشکورو به دهنه ک، جا
 ئه وهی سوپاسگوزار بیټ ئه وه به راس تی سوپاسگوزاره بو خوی، ئه وهش که سپله یه، ئه وه بیگومان
 پهروه ردگارم ده وله مه ند و بی نیازه و خاوه نی به خششه به هه مووان (رایه کیش هه یه له سهر ئه وهی که ئه و
 که سه سوله ایمان خوی بووه). **قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ**
﴿٤١﴾ ئینجا سوله ایمان فه رمانیدا و وتی: ته ختی پاشایه تیه که ی ده ستکاری بکه ن (هه ندیک ره نگ و نه خشی
 بگورن) سه رنج ده ده ین بزاین به لقیس ده یناسیته وه، یان له و که سانه ده بیټ که نایناسنه وه. **فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ**
أَهَکَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ جا کاتیک به لقیس
 گه یشت، پیی و ترا: ته ختی پاشایه تی تو ئاوایه ؟ ! ههر ده لیی ئه وه و له و ده چیټ، ئیمه پیش ئه مهش زانیاریمان
 هه بوو (دهرباره ی تواناو ده سه لاتی سوله ایمان) ئیمه ته سلیم بووین (نیازی جه نگمان نیه). **وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ**
تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ ئه و شتانه ی که به لقیس ده په رست له جیاتی خوا
 بوو بوونه به ربه ست له دل و ده روونیدا له به رامبه ر ئایینی خوا دا به راس تی ئه و کاتی خوی له پیزی قه ومیکی بی
 باوهر و خوا نه ناساندا بوو. **قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَال**

إِنَّهُ صَرَحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾
 ئەوسا پىي وترا بچۆره كۆشكه كهوه، (كاتىك بهرهو كۆشك كهوته رى، ئاويك له بهردهم كۆشكه كهدا بوو، به شووشه سهرى گىرا بوو) جا كه به لقيس پىي وای زانى ئاويكى زۆره و قاچى خوى هه لكرد تا تهر نه بىت، سوله يمان وتى: ئەو پانتاييه به شووشه سهرى گىراوه (به لقيس سهرسام بوو له دهسه لات و كۆشك و ته لارو نازو نيعمه تى مادی و مه عنه وى كه خواى گهوره به سوله يمانى به خشيوووه بۆيه) وتى: پهروه ردگارا من به راستى تا ئىستا ستهم له خوم كردوو، ئىتر وا له گه ل سوله يماندا ته سلىي خواى پهروه ردگارى جيهانيان بووم. **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾** سويند به خوا بو هۆزى (ثمود) يش صالحى برايمان نارد، فرمانمان پيدا كه پىيان بلئ: ته نها خوا بپهرستن، كه چى ده سته جئ خه لكه كه بوون به دوو ده سته وه و كيشه و ناخوشى له نيوانياندا به رپا بوو. **قَالَ يَاقَوْمُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾** صالح پىي وتن: ئەى قهوم و كه سم بۆچى ئيوه په لهى خراپه تانه پيش چاكه و ههز ده كه ن به لاو ناخوشيتان به سهر بىت، ئەى بۆچى داواى ليخوشبوون له خوا ناكهن بو ئەوهى ره حمتان پىي بكرىت (خواى گهوره دهرووى زياترتان لى بكاته وه). **قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَيَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾** خه لكه كه وتيان: ئيمه تووشى شووم و نه گبه تى بووين به هوى توو ئەوانهى له گه ل تودان، صالح وتى: نه خير وا نى يه، نه گبه تى و شوومتان له لايه ن خوا وه بو دىت (ئه گهر به ردهوام بن له سهر ياخى بوونتان)، به لكو ئيوه قهوميكن كه تا قى ده كرينه وه. **وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾** لهو شاره دا نو ده سته هه بوو كه گونا هو تاوانيان ئەنجام ده داو تووى خراپه يان له ولا تدا ده چاندو به لاي چاكه و چاكه كاريدا نه ده چاوون. **قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾** هه موويان سوينديان به خوا بو يه كتر خوارد كه له شهودا بدن به سهر صالح و مال و منداليدا و له ناويان به رن، پاشان (ئه گهر گومانيان ليكردين) سويند ده خوئين و به كه س و كارى ده ليين: ئيمه ئاگامان له تياچوونى ئەوان نيه و دلىيا بن ئيمه راستگوشين. **وَمَكْرُؤٌ مَّكْرًا وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾** ئەو تاوانبارانه پيلان و ته له كه يان گىرا (بو) له ناو بردنى صالح و شوينكه وتوانى) ئيمه ش نه خشه يه كى ترمان كيشا (بو) رزگار كردنى ئيمانداران و له ناو بردانى خوا نه ناسان) ئەوان ئاگايان لى نه بوو، هه ستيان پىي نه ده كرد. **فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾** جا ئىتر سهرنج بده و ته ماشاكه، سهره نجامى پيلانه كه يان چيان به سهرهات، به راستى

ئېمە ئەوانىش و ھەموو قەومە كەيانمان لە نابەرد (بەھۆى بومە لەرزەو). **فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ** ﴿٥٤﴾ ئەو تە ماله كانيان كاول و چۆله به هۆى ئەو ستمەى كە كاديان، بە پراستی ئا لەو بە سەرھاتەدا بە لگەو نیشانەى تەواو ھەيە بۆ كە سايىك كە لەشت تىگەن و بزەن. **وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ** ﴿٥٥﴾ ئەوسا ئېمە ئەو كە سەنەمان پزگار كە كە باوە پريان ھىنا بوو و ئەوانە پارىزكار بوون و لە خوا دە ترسان. **وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ** ﴿٥٦﴾ لوط پىغەمبەریش كاتى خۆى بە قەومە كەى وت: باشە ئىو ئەو كە نەبەجى و تەوان و گوناھە ئەنجام دەدەن؟!، لە كاتى كەدا ئىو چاوتان ھەيە و دەزان (چۆن شەرمەزار و خەجالت و رپسوا نابن). **أَيُنْكَمُ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ** ﴿٥٧﴾ ئا رەوايە كە ئارەزووى خۆتان لە گەل پياواندا ئەنجام بەدەن لە جياى ژنان؟! نەخىر ئىو زىر نين، بە لكو ئىو كە ليكن سەرەنجامى ئەم ئىشە خراپە نازەن. ﴿٥٨﴾ ج ٢٠ **فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلاَّ أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا ءَالَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ** ﴿٥٩﴾ كە چى وەلامى قەومە كەى ھىچ نەبوو تەنھا ئەو نەبىت كە وتیان: (لوط) و شوينكە و تەوانى لە شارە كەتان دەربەكەن، چۆنكە بە پراستی ئەوانە كە سايىكەن خويان بە پاك رادەگرن!! **فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلاَّ امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ** ﴿٦٠﴾ سەرەنجام ئېمە (لوط) و خاوو خىزانيمان پزگار كە جگە لە ژنە كەى كە بريارمان داوو لە تياچووان بىت (چۆنكە ھەلويستى چاك نەبوو، باوەرى بە مېردى پىغەمبەرى نەبوو). **وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ** ﴿٦١﴾ لە بەرەبەياندا بەر دبارانمان كەدن، ئاى كە بەر دبارانى بيدار كراوھەكان سەخت و دژوارە! **قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ءَالَهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ** ﴿٦٢﴾ ئەى پىغەمبەر ﷺ ئەى ئياندار بلى: سوپاس و ستايش بۆ خاوى مېرەبان، سلاو لە سەر ئەو بەندانەش كە ھەلى بژاردوو، ئاى ئەو خوا مېرەبانە چاكترە (كە پېرستريت و پېرەوى بەرنامە كەى بكرىت) يان ئەوانەى ئەوان دەيكەنە شەرىك و ھاوئل بۆى؟ **أَمْ نَخْلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ يَدَايِكَ بَهْجَةً مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ءَالَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ** ﴿٦٣﴾ ئاى شەرىك و ھاوئل چاكترە پېرستريت يان ئەو زاتەى كە ئاسمانەكان و زەوى دروست كەدوو و لە ئاسمانەو بارانى باراندوو، جا باخ و بىستانى جوان و رازاوەمان پى بەرھەم ھىناو، ئىو نەتەندەتوانى درەختەكانى بروين، چ جاي بەرو بوومە كەى، ئاى رەوايە، كە خوايەكى تر لە گەل خاوى پەرەردگاردا ھەبىت؟! نەخىر، لە گەل ئەو ھەموو بەلگانەدا زۆر بەى ئەو خەلكە لە رپيازى پراست

لادهدن و شویتی چهوتی و ناردوستی دهکهن. **أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بِلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ** ﴿٦١﴾ ئایا تهنهئا ئهو زاته نیه که زهوی دامه زراندوو و له ناویدا جوگه و پرووباری ره خساندوو، ههروهه زنجیره چیاى تیاا چه سپاندوو، له ئیوان دوو ده ریا که شدا به ره بهستی به ریا کردوو (که ئاوی شیرین و سویر تیکه ل نابن) ئایا ره وایه خوایه کی تر له گه ل خوا پهروه ردگارا هه بیئت؟! نه خیر وایه، له گه ل ئهو هه موو به لگانه دا زوره ی ئهو خه لکه (ئه م راستیا نه) نازانن و تینا گهن. **أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ** ﴿٦٢﴾ ئایا کییه جگه له زاتی پهروه ردگار که بیئت به هانا و هاواری لیقه و ماو و بی دهره تان و بی دالده وه، کاتیک نزا دهکات و لیلی ده پارێته وه، ئه وسا به لاو ناخوشیه کان لاده بات و ده تانکاته نیشته جی و جینشین له زه ویدا، ئایا ره وایه له گه ل ئهو زاته دا خواى تر هه بیئت؟! که میک یاداوهری وه رگرن و تیفکرن و بیرکه نه وه. **أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ** ﴿٦٣﴾ ئایا کی له تاریکستانی سه ر و شکانی و ده ریا رېنموو بیتان دهکات تا ون نه بن؟! کی بای شه مال (هه لگری هه لمی ئاو) ده نیریت وهک مزده یه ک پیش که یشتنی بارانی رهحه ت؟، ئایا ره وایه له گه ل خوا دا خواى تر هه بیئت، به رزی و بلندی و مه زنی بو خواى که و ره له به رامبه ر ئهو شتانه وه که نه فامان ده یکه نه هاو ل و شه ریک بو ئهو زاته. **أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ** ﴿٦٤﴾ ئایا کی له سه رتا وه دروستکراوان به دی ده هیئیت، پاشان دواى تیکدانی سه ره له نوئ دروستی دهکاته وه، کی له و ئاسمانه وه (به هوئ تیشکی خوړ و باران و هه واه) له زه ویه وه (به هوئ خاکه وه) رزق و پروژیتان پی ده به خشیت؟، ئایا ره وایه له گه ل زاتی خوا دا خواى تر هه بیئت؟، پیا ن بلئ: ئاده ی به لگه تان چیه به یینه مه دیدان نه گه ر ئیوه راستگون. **قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ** ﴿٦٥﴾ ئه ی پیغه مبه ری (پیا ن) بلئ: جگه له خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هیچیا ن ئاگادارینن له په نهان و شاراهه کان، هه ستیش نا که ن که ی زیندوو ده کری نه وه... **بَلِ ادْرَاكْ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ** ﴿٦٦﴾ نه خیر، ئه وانه زانیاری و زانستیان ده رباره ی قیامه ت کوتا و که م و کورته، به لکو ئه وان له گوماندان ده رباره ی، به لکو هه ر کویرن له ئاستیدا و دلیان نابینایه. **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَعَآبَآؤُنَا أَنِنَا لَمُخْرَجُونَ** ﴿٦٧﴾ ئه وانه ی بی باوهرن بوون ده یانوت: باشه ئه گه ر ئیمه

بوونیه خاک له گه‌ل باوو و باپیرانماندا، ئایا ئیمه (بۆ ژیاڤنکی نوێ) ده‌ده‌هینرێڤنه‌وه؟! **لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ**
وَعَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ سویند به خوا به‌راستی ئیمه پێشتر لهم به‌لێنا‌نه‌مان
 پێدراوه له گه‌ل باوو باپیرانماندا ئەمه هیچ شتێک نییه، تهن‌ها داستان و قسه‌ی پێشینه‌کانه!! **قُلْ سِيرُوا فِي**
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ پێیان بڵی: ده‌ بگه‌ڕێن به‌سه‌ر زه‌ویدا و سه‌رنج بدن و
 بزانی چۆن بوو سه‌ره‌نجامی تاوانبار و تاوانکاران. **وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ** ﴿٧٠﴾
 تۆش خه‌فه‌ت مه‌خۆ بۆیان و غه‌مگین مه‌به‌ له‌و پیلان و ته‌له‌که‌ و فیلان‌ه‌ی که‌ ئه‌نجامی ده‌دن. **وَيَقُولُونَ مَتَى**
هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ خاوه‌نا‌سان ده‌لێن: که‌ی ئه‌م به‌لێنه‌ پێش دێت ئه‌گه‌ر ئێوه‌ راست ده‌که‌ن؟
قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ پێیان بڵی: دوور نیه‌ به‌شێک له‌و
 سازایه‌ی که‌ ئێوه‌ په‌له‌ی لێ ده‌که‌ن، به‌م زووانه‌ بۆتان پێش بێت. **وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ**
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ ئه‌ی محمد (ﷺ) به‌ راستی په‌روه‌ردگاری تۆ خاوه‌نی فه‌زڵ و به‌خشنده‌یه‌ به‌سه‌ر
 خه‌لکیه‌وه‌، به‌لام زۆربه‌یان سه‌په‌ن و سوپاسی خوا ناکه‌ن. **وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا**
يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ بێگومان په‌روه‌ردگارت چاک ده‌زانیت چی له‌ سینه‌یاندا هه‌شارده‌ده‌ن و چیش ئاشکرا ده‌که‌ن. **وَمَا**
مِنْ غَآيَةِ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ هیچ شتێک له‌ خوا په‌نه‌ان نیه‌ له‌ ئاسماندا بێت یان له‌
 زه‌ویدا، له‌ دۆسیه‌ی ئاشکرا‌دا تۆمار نه‌کرایت. **إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ**
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ به‌راستی ئه‌م قورئانه‌ زۆربه‌ی زۆری ئه‌و شتانه‌ی که‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل جیاوازی و کێشه‌یان
 له‌سه‌ری هه‌یه‌ باسی ده‌کات و لێی ده‌دوێت و پوونی ده‌کاته‌وه‌. **وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ** ﴿٧٧﴾ هه‌روه‌ها
 به‌راستی ئه‌م قورئانه‌ هۆی هیدایه‌ت و رێنێووی و ره‌حمه‌ت و مېهره‌بانیه‌ بۆ ئیاداران. **إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم**
بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت داوه‌ری ده‌کات له‌ زاتیکه‌ی بالاده‌ست و زانایه‌.
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ ئه‌ی محمد (ﷺ) ئه‌ی ئیادار که‌واته‌ تۆ پشت به‌خوا بیه‌سته‌،
 به‌راستی تۆ له‌سه‌ر حه‌ق و راستیه‌کی ئاشکرایت. **إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّةَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا**
مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ بێگومان تۆ ناتوانیت ئه‌م بانگه‌وازه‌ بجه‌یته‌ ناو دلی دڵ مردوو و که‌ره‌واله‌کانه‌وه‌، به‌تاییه‌ت کاتیک

ږوو وهرده گيږن و پشت هه لده کهن (برپاری داخستنی دل و گويان ددهن). **وَمَا أَنْتَ بِهَدِي الْعُمِّي عَنْ**
ضَلَلَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ هوره ها تو ناتوانيت هيدايت و رښتووي
 کوږ و نابیناگان بکهیت و له تاریکی پژگاریان بکهیت (ئوانه ی دلیان کوږه و سهرنجی راستیه کان نادهن)، تو
 تنها دتوانیت (نهم راستیانه) بدهیت به گوښی نهو که سانه دا که باوهرپان به نایهت و فرمانه کانی ئیمه دهینن
 (له قورئان و بوونه وهردا) چونکه ئوانه هه میشه ملکه چی فرمانه کانی خوی گهورهن. **وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ**
عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ کاتیک برپاری
 بهرپابوونی (قیامت درا، یاخود نریک بووه)، زینده وهریک له زهوی دهردهینن بویان که قسه یان بو دهکات
 که: بهراستی زوربه ی خه لکی باوهرپان به نایهت و فرمانه کانی ئیمه نه بووه. **وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا**
مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ روژیک دیت له هر ئوممه تیک دهسته یه ک کیش ده که یان و کوپان
 ده که ینه وه، له وانه ی که نایهته کانی ئیمه یان به درو دوزان، ئینجا بهرودوا هه موویان کوډه کردینه وه. **حَتَّىٰ إِذَا**
جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ هه تا نهو کاته ی دینه پیښه وه
 بو لیږسینه وه، خوا ده فهرمویت: ئایا نهو ئیوه پرواتان به نایهته کانی من نهینا له کاتیکدا ئیوه هیچ زانستی و
 زانیاریه کتان دهرباره ی نه بوو؟ یاخود ئیوه خه ریکی چی بوون؟ چیتان ده کرد به نایهته کانی ئیمه؟ **وَوَقَعَ الْقَوْلُ**
عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ سه رنه نجم برپارو فهرمانی خوا ده رچوو دژیان به هوی نه وسته مه ی
 کردیان، جا قسه یان بو ناکریت و ورته یان لینایهت. **أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصَرًا**
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ ئایا نهو خه لکه نه یانینیه که بهراستی ئیمه شه ومان تاریک کردووه، تا
 تیایدا بجه سینیه وه، روژیشمان پرووناک کردوته وه، تا هه موو شت ببینن، بهراستی ئا له و دیاردانه دا به لکه و
 نیشانه ی زور هه یه بو که سانیکن ئیمان و باوهر بهینن. **وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ**
فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ یادی روژیک بکه فوو ده کریت به _ صور _ دا،
 هه رکهس له ئاسمانه کان و هه رکهس له زهویدا هه یه، ترس و بیمیکی زور دایده گریت، جکه له وانه ی که ویستی
 خوا وایه ترس و بیمیان، هه مووانیش دین به ملکه چی و ناچار ی. **وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ**
مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ تو کیوه کان ده بینیت وا ده زانیت
 که وه ستاون و بڼ جووله ن، له کاتیکدا که نهوانیش وه کو هور له جووله دان (چونکه زهوی به خیرایی هه زار

کیلومه تر له سهعاتیکدا به دهوری خۆیدا دهسورپتهوه، ههروهها لهسه رتهای بهرپابوونی قیامهتدا کینهکان وهکو
 خوری شیکراوه دهبرین به ئاساندا و چال و چۆلی زهویان پێ پردهکریتهوه، ئهمهیه دهستکردی ئهوخوایه
 که ههموو شتیکی بهوپهري ریکوپیکي دروستکردوه، بهراستی ئهوزاته زور ئاگایه بهو کاروکردهوانه که
 ئهنجامی دهدهن. **مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ** ﴿٨٩﴾ کهسیک به کارو
 کردهوهی چاکهوه بێت، ئهوه پاداشتی چاکتر لهوهی خۆی پیشکesh دهکریت و ئهوانه لهو پرۆژهدا له ترس و بیم
 پارێزراون و ئاسوده و ئارامن. **وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ** ﴿٩٠﴾ ئهوهش به تاوان و گوناھو خراپهوه دیت، به پرودا و سه رهو خوار دهخریته ناو ئاگری
 دۆزهخهوه و (بیان دهوتریت): ئایا پاداشتان دهدریتهوه جگه لهوهی دهتانکرد؟! **إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ
 هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ** ﴿٩١﴾ ئهی پنگه مبه ر (ﷺ) بیان
 بلی: بهراستی من تهنها فهرمانی ئهوهم پیدراوه خوی ئهم شارهو ئهم شوینه بپهرستم که حورمهتی بو داناوهو
 ههموو شت ئهو خاوهنیهتی، فهروانیشم پیدراوه له فهروانبهردارو موسلمانهکان بم. **وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ
 أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ** ﴿٩٢﴾ فهروانیشم (پیدراوه که):
 قورئان دهو ر بکه موه و بهردهوام بیخوینمهوه، جا ئهوهی رپنازی هیدایهت وه رگریت، ئهوه بهراستی قازانجی
 وه رگریتی رپنمو مایه که ی هه ر بو خویهتی (له دنیاو قیامهتدا سوودی لیوه ردهگریت)، ئهوهش که گومرا ده بیته،
 تو پێی بلی: (من زورم له سه رتان نیه) بیگومان من تهنها یه کینم له بیدار که ره وه کان. **وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 سَيْرِيكُمْ ءَايَتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ** ﴿٩٣﴾ بلی (الحمد لله) سوپاس و ستایش
 بوخوا، له ئایندهیهکی نزیکدا ههموو به لگه و نیشانهکانی خویتان نیشان دهدات و دهیاناسنهوه (که ههمووی
 دهستکار و به دیپینراوی خوایه)، بیگومان پهروه رگاری تو غافل و بی ئاگایه لهو کارو کردهوانه که ئهنجامی
 دهدهن.